

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ &
ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

Ταχ. Δ/ση: ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 24,
ΠΑΤΡΑ 26221

ΤΗΛ.: 2610222377, 2610621346

ΦΑΞ: 2610222377

Ηλεκτρ. Δ/ση: <http://geoteepel.gr>

e-mail: geoteepel@otenet.gr; info@geoteepel.gr

Πληροφ.: Σπ. Σπυρόπουλος

Πάτρα 29.7.2013

Αρ. Πρωτ.: 633

ΠΡΟΣ

1. Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
2. ΓΕΩΤ.Ε.Ε. / Τμήμα
Μελετών &
Τεκμηρίωσης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Υπ.Α.Α.Τ. /
Υπουργό κ. Α.
Τσαυτάρη
2. Υπ.Α.Α.Τ. / Γενική
Διεύθυνση Αλιείας

ΘΕΜΑ: «Παρατηρήσεις Παραρτήματος Πελοποννήσου & Δυτικής Στερεάς Ελλάδας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. για τη Νέα Κοινή Αλιευτική Πολιτική (Κ.Αλ.Π.)»

ΣΧΕΤ.:

Με αφορμή την οριστικοποίηση των αρχών της νέας Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής θα πρέπει να κάνουμε τις παρακάτω παρατηρήσεις στα πλαίσια του να καταστεί αυτή πραγματικό εργαλείο ανάπτυξης για την Ελληνική αλιεία και τις υδατοκαλλιέργειες.

Κρίνοντας από τα μέχρι τώρα αποτελέσματα φαίνεται ότι η εφαρμογή της Κ.Αλ.Π. (από το 2002) δεν απέδωσε τα επιθυμητά αποτελέσματα τόσο σε εθνικό όσο και σε Ευρωπαϊκό επίπεδο σε ότι αφορά την διατήρηση των ιχθυοαποθεμάτων, την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος, την εξασφάλιση της βιωσιμότητας των ευρωπαϊκών στόλων, τους ελέγχους τόσο στην τήρηση των νόμων που διέπουν την αλιεία από τους επαγγελματίες αλιείς όσο και στο πλαίσιο λειτουργίας των μονάδων υδατοκαλλιέργειας. Ειδικά για τις υδατοκαλλιέργειες στην χώρα μας, μέχρι την ψήφιση του νόμου για το χωροταξικό των μονάδων αυτών, απουσίαζε παντελώς νομοθετικό πλαίσιο ολοκληρωμένο και σαφές που να συνοδεύει τη λειτουργία τους.

Με την νέα Κ.Αλ.Π. – η οποία ψηφίστηκε επί της αρχής πρόσφατα – υπάρχει η φιλοδοξία να γίνει αποτελεσματική η διαχείριση ζωτικών προβλημάτων που παρατηρούνται σε επίπεδο Ένωσης και τα οποία έχουν ταξινομηθεί όπως ακόλουθα:

1. Η αντιμετώπιση του θέματος της υπεραλίευσης των ιχθυοαποθεμάτων (στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανέρχεται στο 75% σε σύγκριση με το 25% του παγκόσμιου μέσου όρου) κυρίως των μικρότερων και μικρότερης εμπορικής αξίας ιχθύων, με την εισαγωγή του ορισμού της Μέγιστης Βιώσιμης Απόδοσης, που απεικονίζει την ποσότητα αλιεύματος που μπορεί να ληφθεί από ένα ιχθυοαπόθεμα για περίοδο αόριστης διάρκειας χωρίς να προκληθεί μη αντιστρεπτή βλάβη σε αυτό. Σκοπός είναι να δημιουργηθούν μεγαλύτερα αποθέματα και συνεπώς μακροπρόθεσμα μεγαλύτερες δυνατότητες αλίευσης, μεγαλύτερα περιθώρια κέρδους και υψηλότερη απόδοση επενδύσεων που θα οδηγήσει σε αύξηση του εισοδήματος των αλιέων. Χρειάζεται επομένως πολύ δουλειά για να προσδιοριστεί σε τοπικό επίπεδο η Μέγιστη Βιώσιμη Απόδοση
2. Η αντιμετώπιση του προβλήματος της απόρριψης αλιευμάτων τα οποία είτε λόγω μεγέθους είτε λόγω χαμηλής εμπορικής αξίας πετάγονται πίσω στη θάλασσα. Επιχειρείται να μπει τέλος στην απόρριψη αυτή μέσα από την χρήση πιο επιλεκτικών αλιευτικών εργαλείων και τον περιορισμό πρόσβασης σε περιοχές συνάθροισης ιχθυοπληθυσμών (κοντά σε αλιευτικά καταφύγια ή σε τεχνητούς υφάλους). Επομένως πρέπει να ξεκινήσει διάλογος, με την συμμετοχή και του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. στην κατεύθυνση αυτή. Στα πλαίσια αυτά η νέα Κ.Αλ.Π. μέσα από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας & Αλιείας (Ε.Τ.Θ.Α.) θα προσφέρει κίνητρα αλλά και θα θεσπίσει μέτρα για την αύξηση της επιλεκτικότητας με στόχο την εκφόρτωση όλων των αλιευμάτων, όπως οικονομική στήριξη για την καινοτομία, μέσα από την αυξημένη επιλεκτικότητα των αλιευτικών εργαλείων προκειμένου να μειωθούν τα τυχαία περιπίπτοντα αλιεύματα
3. Η νέα Κ.Αλ.Π. εισάγει επίσης την έννοια της περιφερειοποίησης, δηλαδή απομάκρυνση αφενός της διαχείρισης από τις Βρυξέλλες και αφετέρου διασφάλιση της προσαρμογής των κανόνων στις ιδιαιτερότητες κάθε τύπου αλιείας και θαλάσσιας περιοχής. Με τον τρόπο αυτό, κάθε περιοχή θα έχει ουσιαστικά τους δικούς της κανόνες αλίευσης ιχθύων και αυτόνομη διαχείριση προσαρμοσμένη στα δεδομένα της ώστε να είναι πιο αποτελεσματική η εφαρμογή των κανόνων αλιείας

Το τελευταίο αυτό μέτρο αποτελούσε και αποτελεί βασική παθογένεια τόσο της Κ.Αλ.Π. όσο και της Κ.Α.Π. και έχει επισημανθεί εδώ και καιρό από το Παράρτημα Πελοποννήσου & Δυτ. Στερεάς Ελλάδας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. στα πλαίσια του διαλόγου για την Κ.Α.Π.. Με την περιφερειοποίηση δίνεται η ευκαιρία για την προσαρμογή των κοινών αυτών πολιτικών στα δεδομένα της Ελλάδας με τον διαφορετικού τύπου πληθυσμό ιχθύων αλλά και τα πολύ διαφορετικά δεδομένα στην δομή της αλιείας και στην στελέχωση των υπηρεσιών που την υπηρετούν. Για τον λόγο αυτό και αν θέλουμε να πετύχουμε μια προσέγγιση της νέας Κ.Αλ.Π. περισσότερο προσαρμοσμένη στα δεδομένα της χώρας μας θα πρέπει να έχουμε κατά νου ότι:

1. Στην προσπάθεια αύξησης των ιχθυοαποθεμάτων και αειφόρου ανάπτυξης του αλιευτικού τομέα της χώρας μας θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η οργανωμένη αλιεία αποτελεί ποσοστό του συνόλου στο οποίο όμως

υπεισέρχεται και ο τομέας της ερασιτεχνικής αλιείας όπου παρατηρείται το φαινόμενο της ύπαρξης 300.000 και πλέον!!! ερασιτεχνών αλιέων, κατόχων ερασιτεχνικής άδειας αλιείας. Την ίδια στιγμή το σύνολο των επαγγελματιών αλιέων – παράκτιας και μέσης αλιείας – δεν ξεπερνά τους 17.000 με τον αριθμό τους συνεχώς να φθίνει καθώς το επάγγελμα του αλιέα δεν είναι ελκυστικό για τους νέους (η νέα Κ.Αλ.Π. αισιοδοξεί να παράσχει κίνητρα στην κατεύθυνση της προσέλκυσης νέων αλιέων). Οπωσδήποτε και λόγω των δεσμών του Έλληνα με την θάλασσα κανείς δεν μπορεί να είναι ενάντιος στον απλό πολίτη που κατέχει ερασιτεχνική άδεια εξασκώντας το χόμπι του, ψαρεύοντας με πετονιά στην προβλήτα ή στην παραλία. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι θα πρέπει να εξειδικευτούν μέτρα αποτελεσματικού ελέγχου των ερασιτεχνών που καταστρατηγούν τους νόμους ψαρεύοντας παράνομα με δίχτυα και παραγάδια υπερβαίνοντας κατά πολύ την ποσότητα των ψαριών που επιτρέπεται να αλιεύουν από το Νόμο (5 kg/ άτομο και 10 kg/ σκάφος και όχι αθροιστικά για τα άτομα που είναι πάνω στο σκάφος, ενώ υπάρχουν και περιορισμοί για τα μεγάλα ψάρια)

2. Οι παραπάνω παρατηρήσεις ισχύουν και για τους κατόχους ψαροντούφεκου που σε μεγάλο ποσοστό στερούνται άδειας αλιείας και πιάνουν ψάρια (μεγάλα κυρίως όπως ροφούς, στείρες, συναγρίδες) τα οποία στην συνέχεια πωλούν σε ψαροταβέρνες
3. Τα παραπάνω συνδέονται και με την σημαντική υποστελέχωση των κρατικών υπηρεσιών αλιείας αλλά και με την σημαντική έλλειψη προσωπικού του Λιμενικού Σώματος. Αποτέλεσμα είναι οι έλεγχοι από τις κατά τόπους Λιμενικές Αρχές να είναι ελλιπέστατοι αφού υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις τόσο σε προσωπικό όσο και σε περιπολικά προκειμένου να πιάσουν επ' αυτοφώρω τους παραβάτες και να κατάσχουν τα παράνομα αλιεύματα, δρώντας με αυτό τον τρόπο αποτρεπτικά για την συνέχιση του φαινομένου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα στην περιοχή της Αχαΐας είναι ότι υπάρχει ένα περιπολικό διαθέσιμο από το ακρωτήριο της Κυλλήνης μέχρι το Αίγιο και άλλο ένα σε έκτακτες περιπτώσεις!!
4. Στα παραπάνω πλαίσια θα πρέπει το Κράτος να θέσει αυστηρότερους όρους χορήγησης ερασιτεχνικών αδειών αλιείας και να αυξήσει τα πρόστιμα παρέχοντας και περισσότερα θαλάσσια μέσα στο Λιμενικό ώστε να είναι πιο αποτελεσματικό αλλά και στελεχώνοντας τις υπηρεσίες αλιείας για την αποτελεσματική άσκηση της συνολικής πολιτικής στο κομμάτι αυτό του πρωτογενούς τομέα
5. Μια άλλη σημαντική παρατήρηση έχει να κάνει με την αλιεία στα διεθνή ύδατα του Αιγαίου. Το Ελληνικό Κράτος σε συγκεκριμένες κρίσιμες για το ιχθυοαπόθεμα περιόδους απαγορεύει την αλιεία στα Ελληνικά σκάφη στα Ελληνικά χωρικά ύδατα, συνεπώς και στα διεθνή (π.χ. με τις τράτες) βάσει Νόμων τόσο της Ελλάδος όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να προστατευθούν και να αναπαραχθούν οι ιχθυοπληθυσμοί. Το ίδιο όμως χρονικό διάστημα αλλοδαποί αλιείς όπως Τούρκοι, Αιγύπτιοι και άλλοι μη κοινοτικοί αλιεύουν στα διεθνή ύδατα του Αιγαίου δημιουργώντας αφενός

αθέμιτο ανταγωνισμό και αφετέρου προκαλώντας τεράστια ζημιά στους ιχθυοπληθυσμούς και την αναπαραγωγή συγκεκριμένων ειδών ιχθύων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει σε συνεργασία με τις Υπηρεσίες Αλιείας της Ελλάδος και με τις κυβερνήσεις των κρατών που εμπλέκονται να βρει λύση που δεν μπορεί να είναι άλλη από την καθολική απαγόρευση αλιείας στα διεθνή ύδατα σε περιόδους αναπαραγωγής.

6. Τέλος πρέπει να τονιστεί η αναγκαιότητα ίδρυσης των νομοθετημένων Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών ώστε σε συνδυασμό με τα κίνητρα που θα δοθούν από το Ε.Τ.Θ.Α. ο κλάδος να γίνει ακόμα πιο ανταγωνιστικός, διατηρώντας την υψηλή ποιότητα των προϊόντων του που τον έχει φέρει στην κορυφή των εξαγωγών της χώρας μας.

Για την Διοικούσα Επιτροπή
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Σ. Β. Λαμπρόπουλος
Γεωπόνος